

GREY HOUND

3

2

0

1

7

ETELÄN GREYHOUNDURHEILIJAT

YODA

EGU Vuoden Narttu

**Kennel Fast Friends toivottaa kaikille
Egulaisille Iloista joulua ja onnellista vuotta
2018! Nähdään radoilla!**

**ETELÄN
GREYHOUND**
URHEILIJAT

PUHEENJOHTAJA

Johanna Jäntti
jantti.johanna@gmail.com

VARAPUHEENJOHTAJA

Jennika Eskola
jennika.eskola@pp.inet.fi

HALLITUKSEN JÄSENET

Joni Tuhkanen
joni.tuhkanen@gmail.com

Laura Hakala
lauras.mail@icloud.com

Jari Niiles
jari.niiles@kolumbus.fi

Elisa Jetsonen
elisa.jetsonen@gmail.com

VARAJÄSENET

Arto Kovanen
fastfriendsgrey@gmail.com

Saija Jämsä
saija.jamsa@gmail.com

RAHASTONHOITAJA

Riikka Kallio
rkallio88@gmail.com

Hallituksen sihteeri ja jäsensihteeri

Jonna Paronen
sihteeri@egu.fi

Hallituksen oma sähköposti

hallitus@egu.fi

EGU:N PANKKITILI

FI96 3131 1000 4157 72

Jäsenmaksut 2017
varsinainen jäsen 20e, perhejäsen 5 e.

**MEIDÄT LÖYDÄT
NYT MYÖS**

facebook

Liittymällä EGU:n facebook ryhmään saat ensimmäisten joukossa tietoa: tulevista tapahtumista harjoitusiltojen tuloksista tiedotteet tiistain harjoituksia ja Otalammen harjoitusalueetta koskevista asioista + muista tärkeistä asioista

GREY HOUND

Lehden päätoimittaja

Päivi Manninen
paiv.manninen@gmail.com

LEHDEN 3/2017 TAITTO

Tuula Purssila
tuula.purssila@ebaana.net

ILMOTUSHINNAT

1/1 sivu jäsenille 30 e, muille 40 e

1/2 sivu jäsenille 15 e, muille 25 e

(hinnat sis. alv)

In memoriam - ilmoitukset maksutta

KANNEN KUVA

Kuva: Yoda, Joni Tuhkanen

Päivin pulinat

Vuoden viimeinen lehti on tekeillä. Lehden teko ontuu edelleen, mutta nyt on tullut ihan mukavasti ehdotuksia lehden sisältöön. Saatuja ideoita otetaan käyttöön ensi vuonna ja vielä kun löytyisi enemmän vapaaehtoisia toteuttajia saataisiin lehdestä entistä parempi.

Aikaa lehden työstämiseen minulla on nyt aiempaa enemmän, koska palkkatyö on jäänyt historiaan. Enää ei ole pakko lähteä töihin, jos ei huvita. Tekemistä on kyllä riittänyt siitäkin huolimatta, että emme ole vielä kovinkaan usein päässeet koirien kanssa nauttimaan pidennetyistä

lenkeistä, koska syksy on ollut yhtä sateisen kuin kesäkin.

Nyt rutistetaan kokoon loputkin tämän lehden tekstit, ja sitten aletaan suunnitella seuraavan lehden juttuja. Joulun aikaan tulee pieni tauko näihin hommiin, mutta sen jälkeen jatketaan taas uusin voimin. Ja joulun jälkeen alkaakin monella jo seuraavaan kauteen valmistautuminen.

Toivotan kaikille Hyvää Joulua ja Onnea vuodelle 2018!

Päivi

EGU:n jäseneksi? YES!

Haluan liittyä Etelän Greyhoundurheilijoihin. Suoritan jäsenmaksun (20 euroa vars, jäsen, 5 euroa perhejäsen) EGU: tilille FI96 3131 1000 4157 72. Saan 3 EGU-lehteä/vuosi

Etu- ja sukunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -toimipaikka

Puhelin ja mail -osoite

Omistan koiran/minkä/kuinka monta?

Jäsenyydet muissa koirakerhoissa ja -liitoissa

Lähetä EGU:n sihteerille: Jonna Paronen, Vanha Rajamäentie 203, 05200 Rajamäki, sihteerit@egu.fi

Puhiksen palsta

Syksyinen tervehdys!

Tulin juuri kohtalaisen märältä ja tuuliselta lenkiltä koirien kanssa. Ei meistä oikeastaan yksikään siitä kelistä niin välittänyt, mutta kylläpä sohvipaikka ja villapeitot ovat nyt in!

Kisakausi on nyt taputeltu, toivottavasti kainaloissanne köllöttelee itseensä tyytyväisiä kilpureita. EGU järjesti tänä vuonna Tampereen Kaupin radalla neljä kilpailupäivää, joista kaksi viimeistä muodostivat EGU Open viikonlopun. Lisäksi vuotuinen varainkeruutapahtuma RotuRace järjestettiin Hyvinkään radalla, Otalammen harjoitusalueella oli tilattuja tapahtumia ja juostiin kauden päätteeksi Otalampi Sprint. Vaikka joukostamme löytyykin tehokkaita aktiiveja, on heitä yksinkertaisesti liian vähän. Niinpä tapahtumien läpiviemiseen tarvitsimme jälleen ulkopuolisia apukäsiä. Resepti ja ratkaisu ongelmaan on yksikertainen: Jos me haluamme harrastaa, me teemme itse harrastuksen. Vai olisiko mieluisampi vaihtoehto, että maksaisimme vain joillekin muille, jotka tekisivät meille harrastuksen? Itse mietin, että onhan välillä mukava käydä ravintolassa syömässä, istua valmiiseen pöytään passattavaksi,

valittaa jos ruoka ei ole tasoa jota odotin, jättää astiat pöydälle, maksaa ja poistua. Mutta, minä pidän ruoanlaitosta, pidän siitä, että tiedän mitä syön, ja pidän siitä onnistumisen tunteesta, kun joku muukin kehuu ruokaani. Sitä paitsi, ei minulla olisi varaa syödä ravintolassa joka päivä. Siksi toivonkin, että meillä olisi ensi vuonna kaikki kokit tositoimissa, tämä soppa saisiikin olla suurempi!

Mutta nyt on aika ottaa happea, kaivautua peittojen alle ja nauttia puikkonokkien seurasta. Yksi tärkeä yhteinen tapaaminen meillä on vielä tänä vuonna: 25.11.17 kokoonnutaan viettämään pikkujoulujuhlia Lounas ja catering Adan tiloihin Tervakosken linja-autoasemalle, sinne siis kaikki laittamaan tämä vuosi pakettiin ja nauttimaan hyvästä ruoasta sekä mukavasta seurasta.

Hyvää joulun odotusta kaikille ja muistakaa tehdä lumisadetanssia, jotta saadaan hyvät treenipuitteet uuden vuoden alkuun!

Johanna Jäntti

EGUn järjestämistä kilpailupäivistä nostetaan aina esille yksi kerhoa edustava EGU koira, joka jollakin tavalla on tullut esille kyseisenä kilpailupäivänä, joko tekemällä ennätyksen, voittamalla lähtönsä tms.

Samalla myös saadaan esiteltä hieman EGU kuonoja jäsenistölle.

Viikon Koira 20/2017

Sylvester Stallone *Rambo*

Voodoo Talk At Kentfield – Hilton

Synt: 10/2014, **whippet**, uros, **musta**

Kasvattaja: **Nopurin**

Omistajat: **Johanna Jäntti**
ja Johanna Kakko

Sylvester Sallone eli Rambo voitti kauden ensimmäisen kuuden koiran lähdön 280m huikeraan aikaan 18.25, onnittelut! treenikausi on ollut ilmeisen onnistunut?

Thanks! Sitä talvee venailin aikani, mut ei oikein hankiralliin päästy. Mulle kyl maistuu liike ihan kelis ku kelis, ihmisten mielest se luistelu ei sovi treeniks ni sellasil peilikeil menin epämukavuusalueelleni eli veteen.

Jep, meitsi kävi uimassa -kilpaa tiätty- ja akvaariokävelyki harrastin. Kyl tää kauden eka startti tärise sen verra puntissa, et semisti nukahdin koppiin. Mä sanon, et aikaan jäi viel vähän petrattavaa.

Viime kautta hidasti harmillinen loukkaantuminen, miten siitä on toivuttu?

Joo, meitsin pitää jättää jatkos noi stunt-titemput tekemät, oli kohtuu tylsää jäädä himaan toisten kisareissujen ajaks. Oon mä pitkään ja hartaasti hotjoogannu ja metidoinu (siis sitä mentaalitreenii ja semmosta) plus sit käyny pistään kroppaa

kuosiin, et koitan jatkos keskittyä enempi siihen juoksemiseen.

Rambon pentue on kokonaisuudessaan todella nopea ja lupaava, mitä tavoitteita tälle kaudelle?

No, viime vuonna ku joutusin saikuttaa nii paljon ni kausi vilahti ohi melkeen systerii ja broidei kannustaes. Mut kyl mä aattelin, et tänä kesän pitää saada kokemust korvien väliin ja tuntumaa tassuihin enempi ni voin niilleki pärjätä.

Mitä matkaa painotatte tänä vuonna?

Sitä kolmeviiskymppistä varmaan treenaan enempi, siinä pitää oppii se alkuruuhka hoitaa kunnial ja sil matkal mul on paljon niit tärkeit skaboja.

*Minkälaista lihahuoltoa teette?
Käytättekö ammattilaisia apuna?*

Ite mä lähinnä venyttelen ja saunon, tykkään kyl ku lihaksii hierotaan. Mä käytän mielelläni ammattilaisten palvelui, koska mä luulen et ne tykkää kans hoitaa mua. Mut haluan jatkos vaan perushuoltoo, ettei tarvis mitään vammoi korjata.

Miten Rambo rentoutuu kisojen välissä?

Mä oon aika sählä-äijä, ei pysty hirveest himmaileen himassakaan, jos oon hereil. Pääasias mä vahdin ympäristöö ja pidän kurii komentamal niit, jotka liikkuu meijän aidan ulkopuolel eli tänää esim kissa ja lokeri ja sitte väli naapurei. Tykkään mä kyl nukkuuki, mut teen kaiken täysil eli sitku nukun, ni oon ihan kanttu vei.

Kuva: Joni Tuhkanen

*Millä mielellä treenarit katsovat kautta?
Terkkuja*

Nooooo, ne kattoo siit kirjasesta, ja päättää millon mä saan kyydin sit kisoihin (kato mä en saa ite ajaa ja ne radat on kaukan). Ja ne on sanonu, et tänä vuon mä pääsen enemmän skabaamaan, kunhan en heitä volttei eikä muutenkaa saa vetää ihan reikä pääs ulkona tai sit pitää pistää kuplamuoviin.

Terkkui kamuille et toivottavasti teki saatte kyydin kisoihin. Ja vaneille, ni mua saa tulla moikkaamaan kisapaikoil. Ja sitte kaikille, ni mä haluaisin kans päästä sinne pohjoseen kisaamaan missä noi meijän tytöt on kehunu käyneensä, mut sit tarvii kuulemma leiriviikon nousta, ni voitteko tehdä niin, kiitos.

Terveisin, Sylvester Stallone
eli meitsi, Rambo

Viikon Koira 21/2017

Ready To Rumble

Farloe Hurricane – Ready To Go
Synt: 28.11.2014, Greyhound, uros
Kasvattaja: Quickstep
Omistaja: Erkki Gustafssone

Ready to Rumble eli Simo voitti kauden ensimmäisen kilpailunsa joka oli vasta uransa toinen startti, melko hienosti lähtenyt kausi ja juoksu ura käyntiin. Onneksi olkoon. Minkälaiset filikset oli startin aikana ja maaliin tulon jälkeen?

Lähtöä ennen ja kopituksen aikana olen kuin tulisilla hiilillä, etenkin kun Simon kopitusharjoitus on jäänyt aika heikoksi. Simon lähtö oli mallia ”nytkö pitäisi juosta”, eli näytti kuin kisa olisi taputeltu heti kopin avauduttua. Onneksi sen raaka juoksunopeus riitti suoralla muiden tavoittamiseen ja kaarteessa ohitukseen. Sitten loppusuoran tiukkuus vielä lisäsi jännitystä. Maaliintulon jälkeen Fiilis oli mahtava, etenkin kun maaliintulo oli niin tasainen (kolme koiraa 5 sadasosan sisällä). Oli myös tosi kiva saada kokeneilta kanssakilpailijoilta onnittelet heti maaliintulon jälkeen.

Kuinkas teillä vietettiin lepokausi? Minkälaisilla metodeilla valmistauduttiin tähän kauteen.? Liukasta oli varmaan joka puolella Suomea, niin miten teillä

peruskuntaa pidettiin yllä?

Varsinaista lepokautta ei pidetty lainkaan koska Simon viime kesän startit jäivät niin vähiin. Talviaika meni pääosin niin, että noin joka kolmas päivä pidettiin ns. kovempi treenaus, eli käytännössä tarkoitti parintunnin vapaata ulkoilua tutun koiran kanssa riehuen sekä sen aikana 1-2 spurtia a250-300m joiden määrä riippui siitä, että kuinka tosissaan olevan oloisesti se juoksi. Päästettiin toinen koira juoksemaan 150m etumatkalla omistajaansa kohti ja

Kuva: Joni Tuhkanen

Simo lähetettiin tavoittamaan se. Yksi päivä kolmesta oli lepopäivä, eli rauhallista narulenkkeilyä ja naapurien haukkumista pihalla. Toisena päivänä oli vapaana riehumista 1-2h saman tutun koiran kanssa. Tätä sarjaa toistettiin epäsäännöllisesti läpi talven, välillä muutama lomapäivä pitäen. Meilläpäin ei liukkaushaitannut oikeastaan missään vaiheessa, eikä myöskään kanto-hanget. Treenaus onnistui tänä talvikautena tosi hyvin, eikä mitään takapakkeja tullut.

Onko kilpailukauteen tehty jonkinlaista suunnitelmaa? Onko tähtäimessä jokin tietty kilpailu? Vai mennäänkö ihan vaan fiiliksen ja kunnon pohjalta?

Suunnitelma on, eli alkukesä sijoituslähtöjä joissa näkee Simon tason ja sitten pääkilpailu on GP mikäli tulokset niin lupaavat. SM yms. tulevat mukaan, mikäli koiran tulokunto sitä edellyttää.

Minkälainen Simo on kotona? Entäs treenatessa? Onko helppo motivoida vai tarvitseeko treenareiden käyttöä paljon luovuutta?

Simo on kotikoirana niin tyyppinen Grey kuin olla voi, eli lähinnä hellyyttä hakeva lutuinen vetelys. Samoin narulenkkeillä se lähinnä käyttää sopivia rapsuttajia. Sitten vaan mennään eteen poikittain ja katse silmiin, ”rapsuta minua”. Tottelevainen se on kuin kissa, eli normaaliääniset käskyt eivät vaikuta mitenkään. Treenatessa se on erittäin aktiivinen, hoitelee perus juoksentelun ja toisen kanssa riehumisen itsekseen. Samoin vedot ihmiseltä ihmiselle tai toisen koiran takaa-ajo ihmiseltä ihmiselle vedoissa toimivat hyvin. Simoa on helppo treenata.

Jos Simo saisi itse päättää niin minkälainen olisi hänen päivänsä? Nukkuisiko pitkään? Vaeltelisiko pitkin metsiä nenä maassa

haistellen vai juoksisiko pitkin poikin? Entä jos saisi itse päättää niin mitä söisi?

Simo olisi ulkona pihalla jatkuvasti, jos saisi, paitsi välillä täytyy käydä sisällä moikkaamassa. Simo nukkuu hyvin, eli nousee klo 7.30 (parin minuutin tarkkuudella) ja sitten on aika lähteä aamun tarkastuskierrokselle puoleksi tunniksi. Muun aikaa Simo olisi jatkuvasti maalla omaa aikaansa viettämässä. Vapaana ollessaan se kulkee nenä maassa jonkin aikaa, kunnes siirtyy lopuksi aikaa katselemaan ympäristöä. Voi todellakin olla puoli tuntia paikoillaan ja katsella ympäristöä, eikä silloin kuuntele mitään mitä sille yritetään sanoa. Välillä se haluaisi kulkea kaupungilla narulenkkeillä rapsutuksia metsästäessä. Ruokailusta Simo on aika välinpitämätön, eli kun lihaa riittää niin se on tyytyväinen. Sitä vaikea yrittää ruolla motivoida.

Minkälaisia terveisiä Simo lähettäisi kilpakumppaneille ja mitä terveisiä treenarit lähettää kanssa harrastajille?

Täältä tullaan ja kovaa. Toivotaan, että muillakin pelit vetää, että päästäisiin ryhmissä juoksemaan kylki kyljessä tiukkoja kilpailuja. Treenarin toive on, että tulisi paljon koiria kilpailuihin, sillä vaikka voittajia juhlitaan niin kilpailua ei ole, jollei lähdössä ole muitakin koiria. Muistakaa, että koirat nauttivat tavattomasti juoksemisesta porukassa. Koirat eivät osaa lukea tuloksia. Tärkeintä on päästää koirat juoksemaan ja nauttimaan siitä. Juoksemisen iloa. Toisekseen vielä kerran suuri kiitokseni ja arvostukseni kilpailujen järjestäjille ja toimihenkilöille. Edellä oleva tulee sanottua aivan liian harvoin. Hyvää ja onnistunutta kesää kaikille lajin parissa toimiville.

Kysymyksiin vastaili: Erkki Gustafsson
Kysymykset: Joni Tuhkanen

Viikon Koira 22/2017

Million Night Manteli

Kuva: Run-Up

***Bling It On-Hasty Night
Greyhound, narttu. Syntynyt 9.4.2014
Kasvattaja: kennel Run-Up
Omistaja: Reija&Jouni Kiiski
kennel Run-Up***

Olipa tällä kertaa täydellinen kisapäivä Tampereella. Manteli on hypännyt aivan eri tasolle viime kesän kisailuista. Minkälaiset tunnelmat oli maaliin tulon jälkeen?

Ihan mahtavat. YES! Tuntui pikkurilleissä, joka solussa. Jones soitti ja huusin pihalla, helpotusilosta. Lahjakas koira on löytänyt juoksemisen ilon radallakin. Työ palkitsi, tosi hyvä mieli. Hieno voitto.

Pellolla Manteli onkin aina vetänyt kuin hornetti, hurjan nopea ja nauttii. Siikanopea. Rakastaa juoksemista ihan joka solullaan.

Tunnelmat ja odotukset lepokauden jälkeen? Oliko kauteen valmistautumisessa jotain uutta?

Olipa kamala talvi. Ei lainkaan lunta. Vettä, vettä ja lisää vettä. Juoksutus oli käytännössä mahdotonta eli kamalasti kävelyä ja puolihölkää, omat jalat huusi hosiannaa. Tosi rankkaa oli. Kaikille. Ei yhtään kunnon hankirallipäivää koko talvena. Käytännössä toukokuussa oli eniten lunta ja jopa pakkasta. Rakenna siinä kilpureille kuntopohjat ja lihasmassaa.

Juoksusuunnitelmaa kaudeksi 2017?

Ei "juoksuja" kiitos jos jotain saa toivoa. Mutta päivä kerrallaan. Tavoite saavutettu. Osoitettu. Nähty. Keväällä oli kädenvääntö jonka voitin, koira ei kisaa ennen kuin vetää kunnon aikoja ensimmäisenä. Manteli

kävi viime syksynä Ruotsissa kisoissa. Ne matkat on isoja oppimiskouluja koirille jotka on yhtään epävarmoja. Sitten on niitä Vesseleitä (Wai Wai) jotka ensimmäisellä reissullaan moikkaavat laivan henkilökunnakin ihan muina koirina (karaten hytistä). Ja napsivat kaikki päänahat radalla, wow. Reissut kasvattivat kaikkia, suosittellemme. Tunnelma oli mahtava. Tack!

*Manteli kotikoirana, harjoituksissa.
Onko helppo?*

Manteli on niin ON ja totaali off. Manteli haluaa aina ulos kuin mahdollista, kun joku muukin menee. Mutta kun ruoka on saatu se on totaaliOFF. Vähän ärsyttävä kiihkossaan mutta ihmisrakas, ihan ylikilti ja super hyvärunkoinen. Helppo ja vaikea. Kun on kiihkeä. Hieman ujo, ja poukko. Pirun kiltti. Radan varressa tyttö hyppii yli pään tasajalalta, kuin äitinsä Hasty Night "Milia", joka oli Suomen parhaita narttuja radalla. Sen ajovietti. Kuin taas omalla emällään Cypress Nightilla. Kiehtovaa. Muutoin Manteli on helppo kisapaikalla, pitää vaan muistaa nuo pomput.

Mantelin kisapäivä?

Kisa-aamuna ruokinta vähintään 9-10 tuntia ennen ensimmäisen kilpurimme starttia. Hiukan normi aamiaista pienempi annos. Kisailijat yritetään pitää mahdollisimman rauhallisina ennen matkaan lähtöä, mutta kyllähän ne aina tajuaa, että nyt on kisapäivä ja seuraavat herkeämättä valmisteluja.

Radalle tullessa nopea tyhjennyslenkki, eläinlääkärintarkastus ja toinen vähän pidempi lenkki. Tarjotaan halukkaille vähän juotavaa ja sitten autoon odottamaan lähtöä.

Nopea lämmittely edellisen lähdön aikana ja sitten omaan lähtöön. Startin jälkeen jalkojen, varpaiden ja kyn-

sivallien pesu, vähän juotavaa ja palauttelevaa kävelyä vähintään niin kauan että hengitys on tasaantunut.

Ennen kotiinlähtöä vielä kävelylenkki ja jos kotiin päästään ajoissa, niin vapaaehtoiset pyrähtelyt vapaana ennen iltaruokaa.

*Terveiset kilpakumppaneille.
Treenarin terveiset.*

Olemme aina, kohta 30 vuotta, kilpailutettu kaikki koiramme, niin hitaat ja että nopeat. Meidän koirien kisaurat on varmasti GRL:n greyhound puolella pisimmät. Tärkeintä on pienestä pitäen säännöllinen liikunta ja ruokinta, hampaiden hoito ja lepo. Tulkaa radoille ja osallistukaa. Koirat haluaa juosta, sohvalle ehtii kisauran jälkeen (ja välissäkin) kölliä. Parasta on se kun greyhound nauttii ja liikuttaa, monella tapaa omistajansakin.

Toisaalta kisatoiminnan pitäisi, olisi pitänyt jo useamman vuoden, reagoida kantakirjauksiin ja harrastajamäärään. Esimerkkinä Turku Classic, jota ei ole juostu vuosiin. Meillä jäi hyvät stayer nartut ilman tätä ainoaa stayerklassikko mahdollisuutta :/ Nyt heti kaikki osallistumismäärien rajat pois ja suorat neljän vaikka kolmen koiran finaalit on ihan ok lajin ollessa tässä jamassa. Ne jotka on nyt radalla ansaitsevat myös tittelit ja sen harrastamisen ilon. Tyytyväiset kisaajat kun tuovat lisää harrastajia. Ei ole greyhoundia parempaa rotua. Tupamme onkin täynnä, myös kaikki vanhuskuonot mukana <3

Kiitos Peuramäki Greyhounds hienosta voittomanttelista!

Kysymyksiin vastaili: Reija Kiiski
Kysymykset: Jari Niiles

Viikon Koira 27/2017

Yoda Tytti

**Sword Of Light – Quickstep
Greyhound, narttu
Syntynyt 22.5.2013
Kasvattaja: Quickstep
Omistaja: Aleta Tuomala &
Jussi Loukola**

*Onnittelut Yodan Virpiniemen leiriviikon
päälähdön Kennel Fast Friends Special
finaalin voitosta.*

Kiitos, kiva oli saada Yodalle eli Tytille vihdoin eka voitto.

Miksi päätitte osallistua juuri tähän kisaan?

Päätettiin osallistua traditionaalisesti leirikisoihin kuten on tässä kohta 15 vuotta tehty, ollut aina hieno kesälomareissu. Tämä kisa kiinnosti vielä kun palkinnot oli mukavat kun Arto oli mennyt näin lupaamaan.

*Leiriviikon erikoisuus on se että startteja
juostaan vain muutaman päivän välein,
miten tämä vaikutti valmistautumiseen
juuri tähän kilpailuun?*

Valmistautuminen oli perinteistä kevään kunnonkohotusta mutta pieni vastoinikäminen tuli kotipihalla meidän Tampereen ekojen kisojen jälkeen kun Tytille tuli syvä haava ranteeseen ja heti siksi kuukauden kisatauko ja sieltä sitten suoraan leirille.

*Yoda on teidän oma kasvattinne,
miten päädyitte aikanaan tekemään
juuri tämän yhdistelmän?*

Tytti on kasvattimme, äiti Quickstep eli Lyyli hieno egu-openin voittanut kisakoira ja isänsä Sword of Light eli Tommy meidän irlannintuonti. Mukavien luonteiden lisäksi haettiin Lyylin kestävyyttä ja Tommyn nopeutta.

Kuailkaa Yodaa "siviilissä"?

Tytti on tullut koossa ja temperamentissa isäänsä: paljon kaikkea kuten ikipentuisuutta pienessä hurjassa paketissa. Myös hidas kypsyminen on tässä suvussa ollut ominaista kun Tommykin vasta 4 vuotiaana rupesi kulkemaan ja viikkoa vajaa 7v voitti veteraanien SM:n 280m. ajalla 16,51 just leirillä.

*Mitkä ovat teidän suunnitelmanne
loppukautta varten Yodan osalta?*

Loppukaudella käydään SM:ssä ja katsotaan, Tytin ajat ei kyllä ole vielä lähellä nopeimpien aikoja.

Treenareiden terveiset lajillemme?

Lajille toivon tietty lisää koiria radalle jotta tämä harrastus näiden ihanien koirien kanssa jatkuisi.

Haastateltu: Jussi Loukola
Kysymykset: VGU

Viikon Koira 28/2017

Funky Fellow

Wilson – Hulabaloo

Whippet, uros

Syntynyt 5.2.2016

Kasvattaja: My Wild

Omistaja: Johanna Jäntti

Onneksi olkoon Hill`'s Sprinttiderbyn voitosta. Klassinen kysymys aina ensin. Miltä nyt tuntuu?

Kiitos! Huh, hienoltahan tuo tuntuu. Kovat skabat aina piristää, että saa juosta voittonsa eteen.

Alkuerät ja finaali juostiin samana päivänä, minkälaista valmistelua tällainen kahden startin kisapäivä vaatii?

Totta kai jokaiseen kisapäivään pyritään huolella valmistautumaan, mutta etenkin lämpimään keliin ja useampaan starttiin valmistautuessa huolehditaan ajoissa nesteytyksestä. Harjoittelussa myös koitetaan jäljitellä tällaisia tilanteita, jotta ei ihan kylmitään kahdesti kisoissa startata.

Alkuerissä Funky Fellow piti nopeinta vauhtia, mikä oli fiilis/ tuntuma alkuerien jälkeen kun kohti finaalia aika kävi?

Tämä oli Ringon ensikosketus Metsämäen rataan, mutta juoksu näytti hyvältä alkuerässä. Alkuerän jälkeen oli edelleen arvoitus, pistikö nuorukainen kaikki paukkunsa ensimmäiseen starttiin, joten jännityksellä jäätiin finaalia vartoomaan.

Finaalissa menttiin vieläkin kovempaa ja voittajana tietenkin maalissa, minkälaiset tuntemukset oli kun seurasit kisaa takasuoralta?

Tiedossa oli, että kovaa täytyy mennä, jos

mieli siinä seurassa voittaa. Uran ensimmäinen täysi lähtö ja hyvinhän se meni. Koppien takaa maalisuoran tapahtumien seuraaminen on hivenen haasteellista eli jännitys säilyi kyllä loppuun asti.

Kerro vielä fiiliksistä, kun bodiumin korkeimmalle paikalle nousitte?

Oma kasvatti ja pojan ensimmäinen palttoo kisasta, jonka emä voitti edellisvuonna ja isä viime vuonna. Kyllä se oli iloinen hetki.

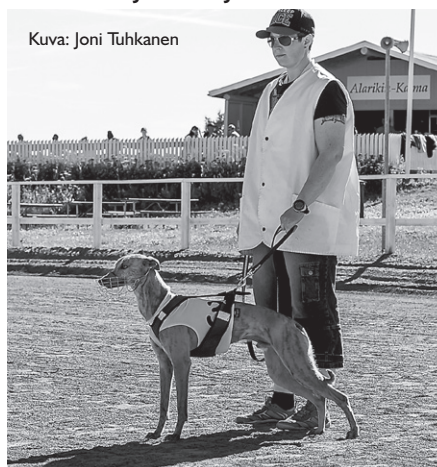
Voitto oli upea. Miten tästä eteenpäin kausi jatkuu? Ja tietenkin, minkälaiset terveiset haluat kilpakumppaneille lähettää?

Nyt otetaan aloittelijan kanssa pieni hengähdystauko ja sitten jatketaan taas. Kilpakumppaneille treenareineen taas keran kiitokset, mielestäni jokainen viivalle saapuva on arvostuksen ansainnut.

Kysymykset: TGK

Vastaukset: Johanna Jäntti

Kuva: Joni Tuhkanen

Kuva: Joni Tuhkanen

Viikon Koiraa 33/2017

Champy Fella *Pukki*

Iso Octane – Fane Jaydeeque
Greyhound Uros
Syntynyt 16.9.2015
Kasvattaja: Mr. Martin Sharkey
Omistaja: Elias & Markus Laios

*Nuorella koiralla on meno maittanut.
 Miten kuvaillet kauden avaus kisaa Tgk: n
 radalla 20.8 ja tätä hienoa onnistumista?
 Ja miten Turun rata sopii hänelle?*

Startti ei oikein osu vielä nuorella koiralla,
 muuten hyvä suoritus. Koirat selvittivät

kaarteen tosi siististi ilman kontakteja.
 Niinpä päästiin juoksemaan puhtaasti
 kilpaa ja ainakin tällä kertaa Pukin vauhti
 riitti karkaamaan muilta. Turun rata tun-
 tuu sopivan Pukille hyvin, koska se on
 takasuoranopea-koira, jonka moottori
 jaksaa vetää hyvin ainakin tuon 495m.

*Kerro hieman tämän nopean koiran
 luonteesta ja minkälainen urheilija hän on?*

Pukki on nimensä veroinen tyypillinen
 greyhound-uros hyvässä ja pahassa. Lisäksi
 kyllä kaiken kaikkiaan todella suloinen koi-

ra, aina heiluttaa häntää, rakastaa kaikkia vastaantulijoita ja on aina yhtä positiivinen. Sohvaperunaksi Pukki ei voi sanoa. Pukki kaipaa aina jotain "äksöniä" ja parasta olisi, jos pääsisi kaatamaan peuran tai nitistämään meidän jomman kumman kissan.

Olette ollut jonkin aikaa poissa radoilta, miltä tuntui palata taas kilpailemaan näiden hienojen koirien kanssa?

Todella hienolta. Kyllä sen varsinaisen kiksin saa vasta kun vie koiraa ensimmäisiä kertoja koppiin ja tämä päti myös nyt kun palasi "tauolta" racingiin. Vaikka oman koiran vieminen starttiin on takavuosilta melkoisen tuttua hommaa, niin kyllä jännitys oli aivan yhtä kova kuin joskus aikoinaan. Ehkä sillä erotuksella kuitenkin, että hommaan ei suhtaudu ihan niin mustavalkoisesti kuin joskus ekojen koirien kanssa. Jotenkin takavuosien kokemukset ovat tuoneet perspektiiviä siihen, että varsin iso osa koiran kyvyistä kilpakoirana on jotain sellaista jota siellä joko on tai ei ole... Ainoa missä treenarina/kilpaluttajana voi omaa onnistumistaan mitata on siinä kuinka hyvin saa kyseisen yksilön potentiaalin esiin. Eli turha manailla itseään, jos on tehnyt kaikki parhaansa mukaan, mutta koira ei silti ihan heti pysty kärjen vauhtiin tai toisin päin: turha suuremmin paukutella omia henkseleitään, jos koira sattuu olemaan pirun nopea... luultavasti suurin osa nopeudesta on koiran itsensä, ei treenarin ansiota...

Ja tietenkin terveiset kilpakumppaneille?

Ollaan rehtejä ja reiluja toisiamme kohtaan, mutta kuten äitini Marjatta tapasi

aina sanoa: "Taistelut olkoot lujat!" Tämä laji nostaa tunteet pintaan ja siksi se on niin hienoa... Tämän lajin parissa on aina kautta vuosien ollut huikeita persoonia ja se on koirien ohella kaikkein hienointa greyhound racingissä. Arvostetaan persoonia ja annetaan persoonien räiskyä, koska ne on ne persoonat joita koirien lisäksi vuosien kuluttua muistellaan... ja ehkä vähän kaivataankin...

Vastaukset: Markus Laios
Kysymykset: TGK

*Artikkelit on aiemmin
julkaistu osoitteessa
grl.fi/viikon koira*

Otalampi Sprint

Teksti ja kuvat: Jonna Paronen

Tänä vuonna tapahtuma järjestettiin 7.10.2017
kerhon harjoitusalueella Vihdin Otalammella.
Osallistujia oli edellisvuosien tapaan mukava määrä,
koiria oli kaiken kaikkiaan tapahtumassa n. 40 kuonoa.

Ilmat jälleen kerran oli meidän puolella vaikka aurinkoa ei niin paljoa pilvien takaa näkynytäkään. Tihkusade alkoi ihan päivän viimeisten lähtöjen kohdalla ja palkintojen jaot ja valtaosa kilpailuttajista pääsi lähtemään kotimatalle ennen kun sade alkoi kunnolla. Siinä sai toimihenkilöt pistää höseliksi tavaroiden kasaan laittamisen kanssa jotta e säästyisivät pahimmilta kastumisilta. Pienet haasteet jälleen koettelivat ennen tapahtuman alkua, ensin oli vaarassa että koko tapahtuma joudutaan perumaan kun kerhosta ei meinannut millään löytyä minimi määrääkään tekijöitä, onneksi sen verran kuitenkin pari päivää ennen tapahtumaa saatiin kasaan raavittua ettei tarvinnut alkaa ilmoittelemaan kaikille että sorry, tällä kertaa ei suoralla kisata kun ei ole tekijöitä. Tapahtumapäivänäkin

tuli vielä yhden henkilön vaje jo olevien vajeiden lisäksi ja tuuraajaa ei meinannut sitten millään löytyä mutta onneksi Tiina puki "tehosankarin viitan" päällensä ja hoiti buffan, ilmojen vastaanoton paikan päällä,

palkintojen jaon ja kuuluttamisen. Buffassa onneksi oli apulainen, ettei ihan joutunut kaikki tehtävät olemaan koko aikaa ilman tekijää vaan tuo viittasankari pystyi liittämään tehtävästä toiseen.

Pahoittelut siis että tapahtuman alussa kuulutuksia ei ollut mutta ymmärrätte varmasti että tekijäpula toisinaan näkyy tapahtumissa. Ikävintä tietysti kilpailuttajien osalta kun eivät kaikkea infoa saa niin pian kuin se olisi mukava heille antaa mutta onneksi saatiin sen osalta loppujen lopuksi homma rullaamaan. Onneksi kerhosta

löytyy näitä joilla on se tehosankarin viitta matkassa mukana.

Eikä siinä vielä kaikki, tiedättekö sen kerhon Alge laitteiston jolla otetaan Otalammella ja Roturacessa ajat? Siinä on semmonen hitokseen pitkä sinipunainen kaapeli mukana joka kiinnitetään joko lähtökoppiin tai kennoihin ja maalikennoihin jotta se aika koiralle saadaan. No sepä oli hippasen sekasin edellisen vuokrauksen jäljiltä ja siinäpä meinasi mennä järki jos toinenkin kun sitä ohutta kaapelia selviteltiin. Näin pikkulinnut tämän jutun kirjoittajalle visersi. Haasteita sillä saralla siis myös. Niin ja meinasihan meillä käydä niin ettei saada kahviakaan bufaan, mutta sitten sitä parin harrastajan voimin saatiin valmiiksi termareihin keitettyä ja näin pidettyä huolta että buffasta saa sitä kahvia jos kahvihammasta kolottaa tai syksyn vilu meinaa iskeä luihin ja ytimiin.

Mutta hei, koska meillä on ihan mahdollisia tyyppejä tekemässä näitä tapahtumia kerholaisille ja muillekin niin kaikki ongelmathan saatiin selätettyä ja jälleen yksi hieno tapahtuma saatiin vedettyä läpi. Hitsin hienoja koiria ja niitä hitsin hienoja

suorituksia ja mahtavia ilmeitä koirilla niiden juostessa vieheen perässä ja niitä onnistumisen ja ilon ilmeitä omistajilla.

Tiina tuo salaperäinen tehoviita sankari oli järjestänyt tänä vuonna todella hienot ja monipuoliset palkinnot. Lämmin kiitos niistä. Palkinnoissa oli niin kaksijalkaisille kilpailuttajille, kuin sille kaiken työn tehneelle koirallekin yhtä sun toista. Palkintojen lisäksi oli hankittu myös yllätys paketti jollekin tehokkaalle toimihenkilölle jonka buffan tytöt sitten olivat yhdessä salaa herkkujen ja höyryvien kahvikupposten takana arponeet ja arpaonni suosi Timo Parosta. Se onnekas Hannu Hanhi. :D Hänen puolestaan vielä kerran suuri kiitos. Tapahtumaan oltiin saatu myös pari uutta

harrastajaa/kerholaista opettelemaan uusia tehtäviä, oli lähetyksen opettelua kuten myös ajanottolaitteiston. Ihan mahtavaa että rohkenitte mukaan opettelemaan teille uusia juttuja ja niistähän oli samalla myös valtavan suuri apu tapahtuman kannalta. Olitte korvaamattomia. Toivon mukaan viihdyitte tehtävissä, tapahtumassa kuten muiden kerholaistenkin seurassa. Tulkkaa ihmeessä taas ensi vuonna mukaan tapahtumiin ja kilpailuihin.

Greyhoundeja oli muuten kiva määrä mukana tapahtumassa, selkeästikin on tarvetta tämmöisille tapahtumille missä nuo nuoret kilpurin alutkin pääsevät harjoittelemaan ja vahvistamaan taitojaan ja näyttämään osaamistaan. Hitsin hienoa.

Tapahtumaa myös toivotaan joka vuosi uudestaan (sen verran mukavan vastaanoton tämä uudehko tapahtuma on saanut), joten toivotaan että vuonna 2018 se voidaan taas järjestää, niin kerhomme kuin koko lajimme nuorten greyhoundien ja whippetien takia kuten niiden kaikkien muidenkin rotujen edustajien, jotka ovat tämän hienon harrastuksen löytäneet ja sinne tiensä löytävät takaisin aina uudestaan ja uudestaan. Tosin toteutuminen on kiinni meistä harrastajista. Meitä tarvitaan. Tämä tapahtuma vie tapahtumapäivänä aikaa vain muutaman tunnin, itse tapahtuma n. 3 tuntia ja sen lisäksi valmistelut ja purut jotka eivät läheskään niin paljoa vie aikaa kuin oikeat kisapäivät. Päivämäärät kerhon tapahtumiin pyritään julkaisemaan mahdollisemman aikaisin jotta harrastajien on niitä mahdollisemman helppo huomioida ja varata kalentereihinsa, olkaahan siis sillä silmällä taas valppaana loppu talven ja kevään aikana että saatte laitettua itsellenne ylös tapahtumapäivät joihin teillä olisi kiinnostusta tulla mukaan.

Lämmin kiitos kerhon ja itseni puolesta kaikille kilpailuttajille ja toimihenkilöille jotka jälleen kerran mahdollistivat tämän mukavan ja rennon tapahtuman toteutumisen. Toivon sydämestäni että näemme jälleen ensi vuonna.

Tässä tapahtuman tulokset.

MINIT

1. Naava, manchesterinterrieri, 8kk (nopein pentu)	14.03
2. Yltsi, amerikankarvatonterrieri	14.48
3. Jere, manchesterinterrieri	14.66
4. Pipsa, staffordshirenbullterrieri	15.12
5. Rhino, staffordshirenbullterrieri	15.29
6. Clarabelle, staffordshirenbullterrieri, 6kk	15.38
7. Vappu, englanninkääpiöterrieri	15.67

8. Dajm, staffordshirenbullterrieri	16.00
9. Bianca, staffordshirenbullterrieri	16.26

GREYHOUNDIT

1. Voro	9.51
2. Hemi	9.67
3. Tenu	9.81
4. Heta	9.82
5. Bimu, 11kk (nopein pentu)	9.86
6. Nova	9.98
7. Heebo	10.09
8. Gloria, 8kk	10.42
9. Jassu (geeli)	10.59
10. Victoria, 8kk	10.67
11. Pensseli, 6kk	12.17
12. Rauno, 6kk	13.38

MUUT VINTIT

1. Hoki, whippet	11.34
2. Milja, borzoi	12.12

MIDIT

1. Bella, amerikanpitbullterrieri	12.10
2. Beeper, boxer-corgi mix.	12.46
3. Elli, amerikanbulldoggi, 6kk (nopein pentu)	13.27
4. Ruben, staffordshirenbullterrieri	13.88
5. Bambi, amerikanpitbullterrieri	15.42
6. Benji, staffordshirenbullterrieri	15.59

MAXIT JA JÄTIT

1. Billy, amerikanbulldoggi	11.96
2. Vares, malinois	12.39
3. Aatu, amerikanbulldoggi	12.49
4. Kurko, amerikanbulldoggi	13.14
5. Lexi, amstaffi	13.17
6. Daisy, mix	13.26
7. Welmu, amerikanbulldoggi	13.47
8. Fiona, dobermann	13.54
9. Peetu, amerikanbulldoggi	13.77
10. Xola, boerboel	13.87
11. Ruusu, tanskandoggi, (nopein jätti)	14.11
12. Cara, boerboel, 8kk (nopein pentu)	14.32
13. Winny Puh, boerboel	14.35

14. Meeko, amerikanakita	16.20
15. Bagheera, amerikanakita	19.62
16. Nala, amerikanakita	19.82

Tsemppari palkinto meni amerikanakita Nalalle. (Jos en hurjan väärin muista)
Lämpimät onnittelut kaikille menestyneille ja rapsutuksia ehdottomasti kaikille päivään osallistuneille koirille. Upeita olitte kaikki.

Pentupalsta

Suunnitteilla kevät 2018

Deneview Snowtoe - Woodstock

Fast Friends

Jennika Eskola, puh 044 510 1476

Arto Kovanen, puh 044 979 4969

Hyvinkää

fastfriendsgreyhounds@gmail.com

Facebook: Fast Friends greyhounds

Kuva: Tuula Purssila

Suunnitteilla seuraavasta kiimasta

Colorful Champ - Braka

Saija Jämsä , Hyvinkää

saija.jamsa@gmail.com

Puh 044 3031 031

Facebook: Peuranmaki greyhounds

peuranmakigreyhounds.wordpress.com

Suunnitteilla seuraavasta kiimasta

Champy Fella - Sonne

Whiskers, Inari Wallenius

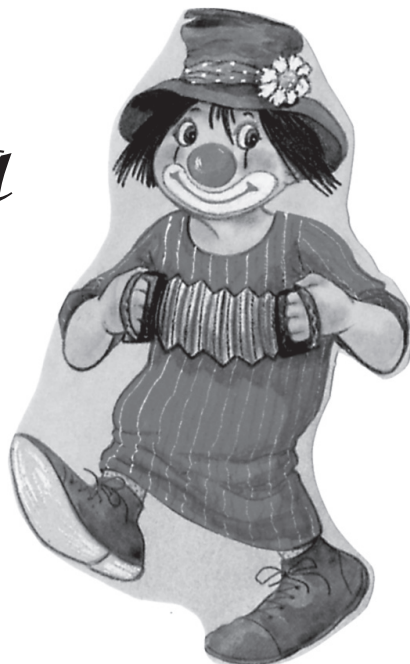
Kirkkonummi

inari.wallenius@greyhoundracing.fi

Puh 040 685 9977

Frendikirja

EGUlaiset täyttävät lapsuudesta tutun frendikirjan Greyhound Racingin tyyliin.

URHEILUKIRJANI NIMI: Jartsan kirja

SUURIN SAAVUTUKSENI: Pysynyt hengissä tähän ikään ja saanut elää 9 greyhoundin kanssa, ei tosin yhtä aikaa.

SUURIN ILONAIHEENI: Joka kevät kasvuston herääminen kukkaan ja meidän jengin muutto mökille.

ÄÄNISTÄ MIELUISIN: Klo 03.30, vinkuna, iskä päästä pihalle pissalle

ESIKUVANI: Professori Martin Schein

IHAILEN: Sixten Korkman, viisas mies

PELKÄÄN: Mörköjä pimeässä

OLEN HÄVENNYT: Myötähävennyt nykyisiä ns. viihdeohjelmia katsoessani

MUUTTAISIN LAJIAMME: Turvallisemmaksi, ettei suurin ilonaihe radalla ole koiran saaminen ehjänä kilpailusta

JOS VAIHTAISIN KISAKOIRAA: Mitä sitä hyvää vaihtamaan

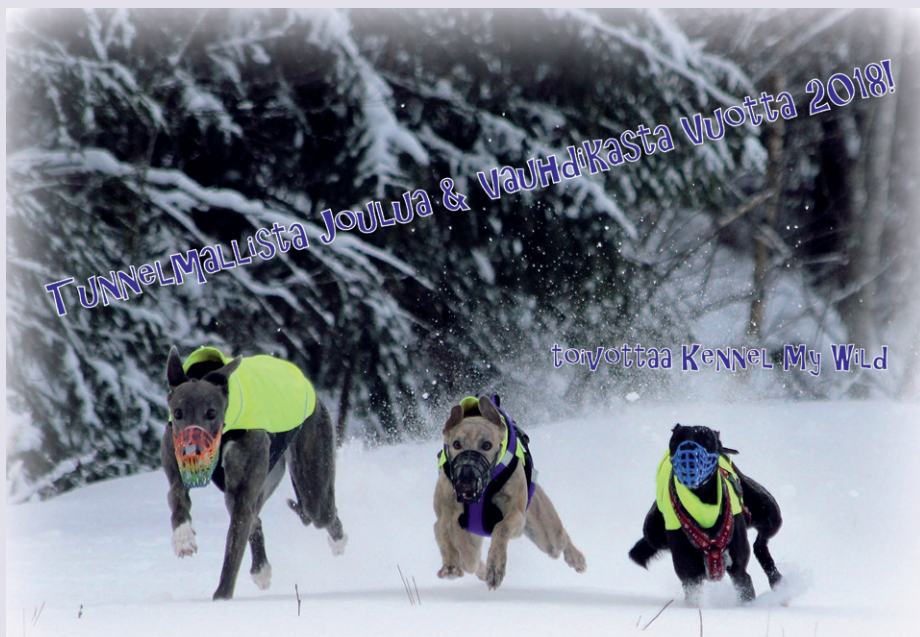
VÄREISTÄ MIELUISIMMAT: Vihreä, muuten ei niin väliä

HARRASTUKSENI HUIPPUHETKI: Joskus muinoin SM 3.

SUUNNISTAN NYT: Pe illan viettoon

HALUAN, ETTÄ FRENDIKIRJAAN KIRJOITTA: Saija Jämsä

Vastaaja: Jari Niiles

Etelän Greyhound Urheilijat kiittää
yhteistyökumppaneitaan kuluvasta vuodesta 2017
ja toivottaa
oikein hyvää joulua ja
onnea vuodelle 2018!

Naprapaatti
Annika Tähtinen

FysioPro
Hyvinvointia huomiseen

Back on Track®

kepeä
tai♥val

